

6 วิธีเอาตัวรอด ยุคข้าวยากหามาแพง

ข้าวยากหามาแพง คุณเคยได้ยินบ้างไหม ยุคนี้แหละที่เขาเรียกกันว่า กึ่งข้าว กึ่งไข่ราคาพุ่งพรวด จากที่เคยซื้อเนื้อหมูเป็คละ 40 กว่าบาท ขึ้นมาเป็นเป็คละ 80-100 บาท ทุกอย่างแพงขึ้น จนน่าตกใจ อีกหน่อยคนจนคงหมดโอกาสกินหมู ต้องหันมากินผักกินหน้าแทน แล้วมนุษย์เงินเดือนอย่างเราซึ่งได้เงินเดือนเท่าเดิม จะใช้ชีวิตอย่างไรดี คำตอบอยู่ที่ "ก็ใช้เงินให้น้อยลงสิ" เริ่มจากเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว อาทิ

1

ลดเที่ยวเหลือ 2 : 1 ใครที่เคยเที่ยวสัปดาห์ละหลายครั้ง ลองลดเป็นสองสัปดาห์ครั้ง ไม่ได้บอกให้เลิก แต่ให้น้อยลง

2

อยู่ห่างๆ กวนอิมจั่งตั้งอยู่ครบ เพื่อนที่ไปเที่ยวไหนด้วยกันแล้วไม่เคยควัก ถึงเวลาเก็บสตางค์ เป็นลูกไปเข้าห้องน้ำทั้งปี บางทีต้องหาทางบีบคอ ทำอย่างไรก็ได้ให้เขาช่วยแชร์ค่าใช้จ่าย บอกเลยว่าคนแบบนี้สมควรเลิกคบ หรือถ้าสามัคคีผู้หญิงคนไหนใจคอกว้างขวาง ไม่ค่อยคิดมากกับการเลี้ยงเพื่อนประเภทอิมจั่งตั้งอยู่ครบ บางทีคุณอาจต้องติดเบรกให้เขาได้คิดบ้าง ขึ้นท่ามาหาเลี้ยงเพื่อนหมดครอบครัวก็แยะสิ

3

ทางเดียวไปด้วยกัน สามักรรยาคุณไหนที่เคยใช้รถคนละคัน คงต้องหาทางไปด้วยกันเพื่อประหยัดน้ำมัน และยังเสริมสร้างสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวด้วย แต่ถ้าต้องไปไหนไกลๆ ลองอาศัยรถไฟฟ้า รถประจำทาง หรือรถไฟใต้ดิน น่าจะดี ทั้งสะดวกและประหยัด เดินเอาหน้อย ถือเป็นการออกกำลังกาย

4

ปิดกระเป๋าสตางค์ให้แน่น สำหรับคนเงินเดือนน้อยจนติดลูกคิดแล้วว่า ถ้าทานอาหารกลางวันนอกออฟฟิศทุกวันเงินเดือนไม่พอแน่ ถ้าที่บ้านมีคนทำกับข้าวแล้ว อาจนำอาหารกลางวันมาทานเหมือนตอนเป็นเด็กนักเรียน ไม่มีใครว่าหรอก อย่าไปอายเลย ไม่มีอะไรดีกว่าการประหยัดในยุคข้าวยากหามาแพงแบบนี้ ส่วนใครไม่สะดวกหัวอาหารมาออฟฟิศต้องออกไปทานตามตลาดนัดข้างที่ทำงานละก็ แนะนำว่าให้เตรียมเงินพอติดกับค่าอาหาร ไม่ต้องเผื่อเหลือเผื่อขาดมากนัก และทานข้าวเสร็จก็ไม่ต้องแวะเบียบัยรายทางตามแผงขายของ รับประทานอาหารไม่มีบิหนาย

5

หมั่นตรวจสอบน้ำไฟในบ้าน เดียวนี้ค่าน้ำค่าไฟแพงขึ้น ถ้าละเลยไม่ดูแลว่าตีนนอนมาปิดแอร์หรือยัง หรือตรงไหนมีน้ำไหลตลอดเวลาจนบั้งน้ำทำงานไม่หยุดหย่อน คงต้องช่วยดูตรงนั้นให้หนึ่งจะช่วย

6

เมินของแพง จากที่เคยซื้อเสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า เครื่องสำอางของนอกทุกชิ้น อาจหันมาใช้ของไทยๆ ราคาถูกและดี เดียวนี้มีให้เลือกเยอะ ลองดูตามห้างสรรพสินค้าบ้านเราเห็นมีแต่ชาวต่างชาติ ชองกง เกาหลี ญี่ปุ่นเต็มไปหมด ส่วนคนไทยชนเงินไปซื้อปอญโน่น ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น แกรมหัวลูกน่องไปช่วยซื้อไปด้วย กลายเป็นการสร้างค่านิยมผิดๆ ให้กับลูกหลานว่าต้องใช้ของแบรนด์เนม แทนที่จะสอนให้รู้จักค่าว่าประหยัดและค่าของเงินได้อย่างไร

ยุคนี้อะไรประหยัดก็ต้องประหยัด ไม่ว่าจะเป็ค่าใช้จ่ายในบ้าน ของใช้ส่วนตัว อาหารการกิน ทุกอย่างต้องถูกตัดทอนลง ไม่เช่นนั้นแล้วเงินเดือนแต่ละเดือนคงไม่พอใช้แน่ๆ